

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/82/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511210633
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511210633.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: S. N. M., s.r.o., so sídlom P. 5, Z., IČO: XX XXX XXX, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. G., K. XXX/XX, občan Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu M. združenie T., J. 9, Z., IČO: XXXXXXXX, zastúpeného HKP Legal, s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, v konaní o zaplatenie 2.348,82 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové mesto nad Váhom, zo dňa 24. októbra 2012, č. k. 7C 146/2012-55, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania, spolu vo výške 237,41 eur, spol. s.r.o. K. Y., M. 6, Z., do troch dní.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v záhlaví identifikovaným uznesením zastavil konanie podľa § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia návrhu. O náhrade trov konania odporcu, rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že odporca má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania, odporcovi preukázateľne nevznikli žiadne trovy konania, preto odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Vo štvrtom odseku uznesenia okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 333,02 eur, vychádzajúc z tarifnej hodnoty 3.594,28 eur / istina 2.348,82 a úrok z omeškania 1.245,46eur/, pri takto stanovenej hodnote úkonu 131,13 eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi, za použ. ust. 142, ods. 1, O.s.p. Priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to za dva úkony právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), § 15, písm. a/, á 131,13 eur. Úkony právnej služby predstavovali prevzatie a prípravu zastúpenia a vyjadrenie k návrhu, a režijný paušál 2 x 7,63 eur. V druhej časti výroku uznesenia rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi vo výške 133,87 eur .

Proti tomuto uzneseniu, jeho štvrtej výrokovej časti , ktorou okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,09 eur. Považoval uznesenie okresného súdu v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Uviedol, že združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, ktoré právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.

zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania navodzujem dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.

Vedľajší účastník využil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu a vo svojom písomnom stanovisku, ktoré podal prostredníctvom svojho zástupcu, žiadal uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že vedľajší účastník v konaní vzniesol relevantnú právnu argumentáciu, ktorá mala za následok späťvzatie návrhu. Nie je žiaden dôvod, pre ktorý by vedľajší účastník nemal mať právo na náhradu trov konania. Vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc, nie je možné prostredníctvom termínu (účelný) vymedzovať kategóriu subjektov, ktoré by mali z hľadiska právneho zastúpenia odlišné postavenie a tak im de facto (nepriznaním nákladov) právo upierať, a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať. Nesúhlasí s argumentom navrhovateľa, že vedľajší účastník musí mať zo svojej podstaty odborný aparát na poskytnutie právnej pomoci spotrebiteľom. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu "rovnosť zbraní". Preto je v konaní zastúpené advokátmi, ktorí sú ochotní takéto zastupovanie zrealizovať. Súčasne žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,12 eur. Pre prípad, že odvolací súd sa nestotožní s jeho argumentáciou, pokiaľ ide o náhradu trov konania, ktoré uplatňuje, navrhoval prerušenie konania pred vydaním súdneho rozhodnutia odvolacím súdom, za účelom požiadania Súdneho dvora Európskej únie, o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné z hľadiska záveru prvostupňového súdu v časti, v ktorej zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, avšak s poukazom na nesprávne ustálenú výšku trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, bolo potrebné uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmeniť podľa ust. § 220 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p.

Z ust. § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva, alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi, alebo odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného

predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov, vstúpila do konania, ako vedľajší účastník, taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z cit. ustanovení teda vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Spotrebiteľské združenie T., má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní, ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu, mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ust. § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má rovnako, ako akýkoľvek hlavný účastník, jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prejednávanej veci je predmetom konania pohľadávka navrhovateľa voči odporcovi vo výške 2.348,82 eur s príslušenstvom, ktorú uplatňuje zo spotrebiteľskej zmluvy. Návrh na začatie konania podal dňa 11. 11. 2011.

Spol. s.r.o. K. Y., ktorá právne zastupuje vedľajšieho účastníka, podaním zo dňa 19.04.2012, doručeným okresnému súdu 07. 05. 2012, oznámila, že jeho prostredníctvom vstupuje do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vedľajší účastník na strane odporcu - M. združenie T., J. 9, Z., IČO: XX XXX XXX. Súčasťou podania bola vznesená námietka premičania uplatneného nároku.

Navrhovateľ podaním z 02. 10. 2012, doručeným okresnému súdu 08.10.2012, vzal návrh na začatie konania, v celom rozsahu späť.

Okresný súd v prejednávanej veci sa pri posudzovaní a rozhodovaní o náhrade trov konania, ktoré bolo v dôsledku späťvzatia návrhu zastavené, zaoberal tým, či niektorý z účastníkov nezavinil zastavenie konania.

Správny bol záver okresného súdu, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, a preto je zodpovedný za náhradu trov konania ďalších účastníkov konania (aj vedľajšieho účastníka), a to podľa § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. /nie 142, ods. 1 O.s.p., ako vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi súd uviedol/.

Navrhovateľ v odvolaní namieta, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka predstavujú neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 ods. 2, ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručenú právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Zároveň dodáva, že navrhovateľ sa v odvolaní dovoľáva aplikácie ust. § 150 O.s.p. - moderačného práva súdu, avšak neuviedol žiadne zákonné dôvody, umožňujúce v jeho prospech náhradu trov konania moderovať.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Za účelné v prejednávanej veci, v konaní pred prvostupňovým súdom, je potrebné považovať dva úkony právnej služby, za ktoré vedľajší účastník žiada odmenu, pretože boli uskutočnené efektívne, v prospech odporcu - spotrebiteľa. Zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie vo veci samej zo dňa 19.04.2012, za ktoré mu patrí tarifná odmena, z tarifnej hodnoty 2.348,82 eur, t. j. 2 x 91,29 eur, /§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a),b) vyhl. č. 655/2004 Z. z./, k tomu 2x 7,63 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3) a 20% DPH (§ 18 ods. 3) t.j. 39,57 eur, spolu 237,41 eur náhrada trov prvostupňového konania.

Nesprávne však právny zástupca vedľajšieho účastníka a následne aj prvostupňový súd postupoval, keď pri vyčíslení trov právneho zastúpenia, do základu pre výpočet odmeny za jeden úkon právnej pomoci okrem istiny 2.348,82 eur, započítal aj kapitalizované úroky z omeškania v sume 1.245,46 eur, teda vychádzal z tarifnej hodnoty 3.594,28 eur, z ktorej vypočítal aj následne hodnotu úkonu právnej služby vo výške 131,13 eur.

Podľa ust. § 10, ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia, alebo cena veci, alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Uvedené ustanovenie výslovne hovorí o hodnote pohľadávky a nie aj o hodnote príslušenstva pohľadávky. Úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky / § 121, ods. 3 OZ/. Ak by základom pre výpočet odmeny, mala byť aj hodnota príslušenstva, musel by to zákonodarca výslovne uviesť v už spomínanom ust. § 10, ods. 2, vyhl. č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov. Keďže sa tak nestalo, tarifnou hodnotou, je len hodnota uplatnenej peňažnej pohľadávky, z ktorej odvolací súd aj pri výpočte úkonu právnej pomoci vychádzal.

Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 220 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách konania medzi navrhovateľom a vedľajším účastníkom zmenil a vedľajšiemu

účastníkovi priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške 237,41 eur a na ich náhradu zaviazal navrhovateľa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na čiastočný neúspech v odvolacom konaní tak na strane navrhovateľa, ako aj vedľajšieho účastníka, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .